

І зараз пропоную поглянути на осінь очима відомих поетів, про яких я дізнався завдяки моїм друзям.

ВІРШІ

ОСІННІ ХМАРИ, СІРІ, ЯК СЛОНИ

Великі хмари холодом нагусли.
Червоне листя падає в гаю.
Летять у вирій дуже дикі гуси,
А я слонам привіт передаю.

Ліна Костенко

МУРАШКИ ДУМАЮТЬ ПРО ЗИМУ

Знайшов мурашка гарну бадилину.
Везе-везе... везе-везе...
І так, і сяк, і вгору, і в долину! —
Така важка, ніяк не доповзе.
Прийшла на поміч різна комашина,
Ще й коника гукнули стрибунця.
Три дні, три ночі царство мурашине
Рубало бадилинку на дровця.

Ліна Костенко

БЕРЕЗОВИЙ ЛИСТОЧОК

Ще не сніг і навіть ще не іній,
Ще чути в полі голос череди.
Здрігнувся заєць — ліс такий осінній,
Куди не ступиш, все щось шарудить!
Чи, може, це спинається грибочок?
Чи, може, це скрадається хижак?
То пролетить березовий листочок,
То пробіжить невидимий їжак...
Осінній сад ще яблука глядить,
Листочок-два ховає на гілляках.
І цілу ніч щось тихо шарудить,
І чорні вікна стигнуть в переляках.
Між стовбурами пробігає тінь...
А у світанків очі променисті.
То білий кінь,
То білий-білий кінь
Шукає літо у сухому листі.

Ліна Костенко

ЩЕ МОРЕ ТЕПЛЕ

Ще море тепле, ще сади
Не одягали шат червоних,
А вже ранкові поїзди
Привозять іній на вагонах.
У привокзальних квітниках
Жар чорнобривців дотліває,
І літо з айстрами в руках
Красуню осінь зустрічає.

Анатолій Качан